

ВІДГУК

офіційного опонента, доктора наук з державного управління, доцента, професора кафедри національної економіки та публічного управління Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана Чечеля Олега Миколайовича на дисертацію Павлова Сергія Сергійовича на тему «Формування механізмів публічного управління та адміністрування в сфері цивільного захисту України: функціонально-професійний аспект», подану до захисту в спеціалізовану вчену раду Д 26.867.03 Інституту законодавства Верховної Ради України на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління

Актуальність теми дисертації

Сфера цивільного захисту населення та територій, є стратегічним сегментом українського державотворення та всієї економіки, виступає важливим чинником становлення дієвої системи господарювання в Україні, тому ефективність державного управління цим сегментом дає можливість конкурувати державі в світогосподарських відносинах і зробити свій вагомий внесок у інтеграційні прагнення України.

Конституційно закріпленою нормою в Україні є те, що найвищою соціальною цінністю у нашій державі є людина, її життя та здоров'я, честь і гідність, недоторканність та безпека. Безумовно, безпека та захист є однією з найголовніших умов життя людини та найважливішим принципом існування суспільства.

У свою чергу одним із найважливіших та невід'ємних елементів засад конституційного ладу, за умов мирного часу, є цивільна безпека, що спрямована на попередження та подолання ризиків і загроз впливу зовнішніх і внутрішніх чинників небезпеки на громадян, суспільство, окремі території та державу в цілому. З огляду на це, забезпечення захисту населення та територій, підвищення рівня цивільного захисту, розроблення заходів безпеки та створення сприятливих умов для реалізації державної політики в сфері цивільної безпеки людини є одним із пріоритетів державного управління сферою цивільного захисту в Україні.

Підтвердженням цьому є положення Кодексу цивільного захисту України, який регулює відносини, що пов'язані з захистом навколишнього природного середовища, населення, територій, майна від різних надзвичайних ситуацій, функціонуванням єдиної системи цивільного захисту, а також визначає повноваження органів місцевого самоврядування, органів державної влади, права та обов'язки громадян, іноземців, осіб без громадянства, установ, підприємств, організацій незалежно від їх форми власності. Цей нормативний акт був прийнятий 2 жовтня 2012 року, а в дію був введений 1 липня 2013 року.

Кодекс цивільного захисту фактично замінив цілу низку законів: «Про Цивільну оборону України», «Про війська цивільної оборони», «Про правові

засади цивільного захисту», «Про пожежну безпеку», «Про структуру та загальну чисельність військ цивільної оборони» та інші.

Згідно з даним Кодексом, цивільний захист – це повноваження держави, які спрямовані на захист територій, майна, природного середовища від надзвичайних ситуацій шляхом їх запобігання, допомоги постраждалим і ліквідації їх наслідків.

Актуальність теми дослідження обумовлена також і тим, що цивільний захист і безпека є одним із видів суспільної безпеки, який включає в себе комплекс суспільних відносин, що на нормативній основі забезпечує стан життєдіяльності суспільства, захищеність особи, матеріальних і культурних цінностей, суспільства та держави від надзвичайних ситуацій шляхом їх запобігання та ліквідації наслідків.

Проблеми гарантування цивільного захисту, питання державного управління в сфері цивільного захисту та адміністративно-правового забезпечення функціонування системи забезпечення цивільного захисту людини та територій розглядаються науковцями й практиками декількох суміжних галузей, таких як державне управління, економіка, право, історія.

Головним напрямом досліджень західних фахівців є питання економічного механізму цивільного захисту та їх державно-управлінські аспекти. В них беруть участь різні представники течій та наукових шкіл, які конкурують між собою за право запровадження своїх концепцій і вироблення конкретних механізмів державного управління в сфері цивільного захисту, екології та природокористування. Основна конкуренція розгорнулася між двома головними течіями в економічній теорії – неокласичною та неокейсіанською. Характерною особливістю неокласичного підходу до регулювання в сфері захисту є те, що ефективні стимули успішного здійснення безпеки життєдіяльності та природокористування вони вбачають лише у ринковому механізмі. Неокейсіанці перевагу віддають нормативному макроекономічному регулюванню, прямому державному втручання в процеси захисту населення та територій, екології та природокористування і охорони навколишнього середовища, визначенню обсягу та інтенсивності природоохоронних заходів виходячи з фінансових, управлінських і кадрових можливостей, якими володіє суспільство, що, з їх точки зору, є прерогативою держави.

З огляду на це державне управління та регулювання виступає необхідним інструментом оперативного втручання в стабільність функціонування сфери цивільного захисту. Реалізація визначеного Законом України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики України» курсу на європейську інтеграцію, активна участь нашої держави в роботі Ради Європи та Організації з безпеки та співробітництва в Європі тісно пов'язані із імплементацією європейських стандартів до українського законодавства та господарської практики, зокрема в сфері цивільного захисту населення та територій.

В розвиненій ринковій системі механізми державного управління та регулювання сферою цивільного захисту діють відособлено від механізму ринкової саморегуляції, хоча і пов'язані з ним. В загальному вигляді вони представляють собою взаємопов'язану систему засобів, інструментів і методів,

за допомогою яких здійснюється регулювання негативних наслідків ринкової саморегуляції в сфері захисту людини, природокористування та екології.

Погіршення показників природокористування відбувається на фоні зниження фізичних властивостей сфери та відсутності професійного та ефективного управління в цій важливій сфері. Перехід до глибоких ринкових перетворень проходить за рахунок надмірної експлуатації природоресурсного потенціалу, природоруйнівного господарського процесу. Це також свідчить про недосконалість системи державного управління та регулювання безпечним природокористуванням, що формується та спонукає до наукових досліджень щодо шляхів вдосконалення та оптимізації існуючої системи за рахунок використання професіоналів-управлінців і формування нового мислення кадрів державного управління в сфері цивільного захисту. Тому цілком зрозуміло, що завдання оптимізації сфери життєдіяльності людини, природокористування, управління ними та професійними кадрами слід вважати першочерговим і надзвичайно важливим.

З огляду на вказане дисертаційне дослідження Павлова Сергія Сергійовича на тему «Формування механізмів публічного управління та адміністрування в сфері цивільного захисту України: функціонально-професійний аспект», вважаємо актуальним і практично затребуваним.

Зв'язок дисертаційного дослідження з науковими програмами, планами, темами

Обраний автором напрям дослідження органічно пов'язаний із науково-дослідними роботами за комплексним науковим дослідженням, яке здійснюється в межах науково-дослідної роботи відділу моніторингу законодавства інституту законодавства Верховної Ради України за темою «Організація моніторингу ефективності чинного законодавства та прогнозування наслідків його застосування» (реєстраційний № 0104U006941), у контексті яких автором досліджено теоретико-методологічні та організаційно-правові засади впровадження державного механізму управління формуванням професійної компетентності кадрів сфери цивільного захисту людини та територій, проаналізовано основні нормативно-правові акти ЄС, які регулюють сферу цивільного захисту та формування механізмів публічного управління і адміністрування в сфері цивільного захисту України та контроль функціонально-професійної компетентності фахівців органів публічного управління сферою цивільного захисту, охорони навколишнього природного середовища та природокористування.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх вірогідність

Наукові положення, висновки та рекомендації дисертації, на наш погляд, мають достатнє теоретичне, методологічне та емпіричне обґрунтування, що підтверджується великою кількістю проаналізованих здобувачем наукових праць, широкого кола опрацьованої джерельної бази з різних галузей науки

(державне управління, економіка, право, філософія, екологія), нормативно-правових актів.

Про їх вірогідність свідчить застосування реальної наукової проблеми, що розв'язується, наукової методології, апробація результатів дослідження на науково-практичних конференціях, системний виклад проаналізованого матеріалу та авторських позицій, які ґрунтуються на комплексному підході та всебічному аналізі досліджуваної тематики.

Відповідно до мети та завдань дисертаційного дослідження Павлов Сергій Сергійович докладно проаналізував понятійно-категоріальний апарат дослідження, основні підходи вітчизняних і зарубіжних науковців при розгляді проблематики державного управління формуванням механізмів публічного управління та адміністрування в сфері цивільного захисту України та його функціонально-професійний аспект. Дослідив світовий досвід організації та управління сферою цивільного захисту, механізми державного управління в національній системі захисту населення та територій, удосконалив підхід до забезпечення оптимального співвідношення державного управління та регулювання з ринковим саморегулюванням в сфері цивільного захисту для України, розробив механізм оптимізації підходу в професіоналізації фахівців державного управління в сфері цивільного захисту, який полягає в освітньому, психологічному та поведінковому впливі на формування, розвиток та удосконалення професійних і психологічно-ціннісних навиків, знань, умінь, етичних і культурних норм поведінки й особистісних якостей, необхідних для того, щоб в умовах сучасної системи державного управління адекватно, своєчасно та конструктивно приймати відповідні управлінські рішення; і запропонував напрями підвищення ефективності та дієвості державного управління національною сферою захисту.

Автор обґрунтував системне застосування низки наукових підходів до формування динамічної моделі забезпечення цивільного захисту, що передбачають ефективне застосування правових й організаційних механізмів (інструментів) державного управління, а також урахування умов невизначеності світового кризового стану, пандемій тощо. Відповідно до цих підходів розроблено модель забезпечення цивільного захисту держави в системі публічного управління, яка розглядається як системна сукупність взаємопов'язаних складових частин, а саме: мети, принципів, суб'єктів, об'єкта та методів публічного управління.

Відповідно, у контексті вдосконалення правового механізму забезпечення цивільного захисту Павлов С.С. обґрунтовує необхідність введення в дію

Стратегії забезпечення цивільного захисту України, яка могла б окреслити відповідні стратегічні орієнтири протягом наступних 10–15 років і доводить, що в процесі розробки Стратегії забезпечення цивільного захисту необхідно приймати до уваги усі поточні тенденції розвитку глобальних ринкових перетворень у національній господарській практиці держави.

Також автор стверджує на доцільності розробки Програми підготовки та вдосконалення нормативно-правових актів, орієнтованих на забезпечення цивільного захисту з метою уникнення їх можливих розбіжностей. Підкреслює

необхідність проведення експертизи проектів відповідних нормативно-правових актів з наукової точки зору щодо їх відповідності вимогам до забезпечення цивільного захисту, а також експертизи поточних діючих нормативно-правових актів з метою ідентифікації наслідків їхнього впливу на рівень цивільного захисту.

Дисертант забезпечив перевірку своїх наукових припущень шляхом апробації власних напрацювань на практиці, що підтверджено відповідними документами, описом і наявними матеріалами в тексті дисертації, які свідчать про використання результатів дослідження, зокрема: Департаментом організації заходів цивільного захисту Державної служби України з надзвичайних ситуацій при підготовці проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення законодавства з питань цивільного захисту» у контексті впровадження на території України новітніх напрямів функціонування єдиної державної системи цивільного захисту та при підготовці матеріалів XXI Всеукраїнської науково-практичної конференції «Розвиток цивільного захисту в сучасних безпекових умовах, яка була проведена 08 жовтня 2019 року, (довідка від 06.07.2020 № 16 – 382/161-2); Українською Асоціацією районних та обласних рад «Всеукраїнська асоціація органів місцевого самоврядування» при підготовці матеріалів для обговорення проекту Закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо децентралізації влади)» у контексті дослідження, впровадження на території України новітніх напрямів реформування системи публічного управління та адміністрування в сфері цивільного захисту в Україні в 2019-2020 рр., також у матеріалах засідань асоціації за 2017-2020 рр. і в матеріалах щорічних міжнародних науково – практичних конференцій і наукових обговорень у контексті дослідження, (довідка від 03.07.2020 № С04-09/358); Інститутом державного управління та наукових досліджень з цивільного захисту в навчальному процесі для проведення занять при викладанні дисциплін «Державна політика у сфері цивільного захисту», «Управління в умовах надзвичайних ситуацій», «Управління ризиками надзвичайних ситуацій» (заочна форма, спеціальність 281 «Публічне управління та адміністрування», галузь знань 28 «Публічне управління та адміністрування», другий (магістерський) рівень вищої освіти); на курсах підвищення кваліфікації керівного складу і фахівців, діяльність яких пов'язана з організацією і здійсненням заходів з питань цивільного захисту в рамках удосконалення використання в управлінській практиці дієвих механізмів публічного управління в сфері цивільного захисту, (довідка від 01.07.2020 № 9401-236/94).

Викладені в дисертаційному дослідженні узагальнення, висновки та пропозиції мають як загальнотеоретичне, так і прикладне значення для науки державного управління та законотворчої практики в сфері формування та реалізації державної політики цивільного захисту населення та територій в Україні. Вони надають можливість поступової зміни чинних концепцій вдосконалення державної політики, що базуються на засадах дієвого цивільного захисту.

Зміст дисертаційної роботи та автореферату засвідчує, що основні наукові

положення, висновки і рекомендації наукового дослідження сформульовані автором самостійно та мають належний рівень обґрунтованості і вірогідності.

Найважливіші результати дослідження викладені у висновках дисертації, що відповідають поставленим завданням і корелюються з науковою новизною одержаних результатів.

Достовірність та наукова новизна одержаних результатів

Достовірність одержаних здобувачем результатів дисертаційної роботи досягнута завдяки якісному аналізу значного обсягу теоретичного матеріалу, нормативно-правової бази по темі дисертаційного дослідження, зарубіжного досвіду, практики застосування механізмів державного управління в сфері цивільного захисту, зокрема формування професійної компетентності управлінських кадрів яка має багаж напрацювань щодо його застосування, та узгодженістю наукових положень, висновків і рекомендації дисертаційного дослідження із сучасними тенденціями розвитку сфери цивільного захисту, виробленими в тому числі із залученням науково-експертного середовища, міжнародної технічної допомоги тощо.

Автор достатньо повно дослідив: питання розробки та впровадження економічного механізму та процесу оцінки наслідків надзвичайних ситуацій в системі управління цивільним захистом; міжнародний досвід публічного управління та адміністрування в сфері цивільного захисту; запропонував Концепцію уніфікації державних механізмів щодо забезпечення цивільного захисту в Україні; розробив концептуальну модель інформаційно-аналітичного забезпечення державного управління в сфері захисту населення та територій.

Одержані в дисертації наукові результати характеризуються науковою новизною. Наукові підходи та практичні рекомендації дисертаційного дослідження можуть бути використані в практичній діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, зокрема в процесі формування державної та місцевої політик в сфері цивільного захисту населення та територій, зокрема кадрової, а наукових результатів – у можливості їх використання при проведенні подальших наукових досліджень за даною темою, можуть застосовуватися в викладацькій роботі при підготовці лекційних курсів і семінарських занять із відповідних питань державного управління сфери цивільного захисту. Обрана автором методологія дослідження дозволила здійснити комплексний аналіз предмету дослідження відповідно до поставлених у роботі завдань, зробити теоретичні узагальнення та запропонувати практичні рекомендації.

Наукова новизна та висновки дисертації сформульовані чітко і конкретно, отримані на основі логічного та послідовного викладу матеріалу. Розділи дисертаційної роботи взаємопов'язані між собою та структурно доповнюють один одного. Зазначене дозволяє зробити висновок про достатню обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій дисертації, а також про логічність, системність, послідовність та комплексність викладу матеріалу.

Наукова новизна отриманих автором результатів полягає в тому, що в

дисертаційному дослідженні С.С. Павлова на теоретичному і практичному рівнях вирішено актуальне наукове завдання, яке полягає в науково-теоретичному обґрунтуванні змісту та концептуальних підходів до формування і реалізації механізмів публічного управління та адміністрування в сфері цивільного захисту України в контексті функціонально-професійного аспекту підготовки управлінських кадрів для системи цивільного захисту України.

Цінними з точки зору системного відображення структурних елементів управлінських механізмів є теоретичні засади цивільного захисту населення та територій як об'єкту публічного управління та адміністрування та теоретичне визначення загроз і ризиків виникнення надзвичайних ситуацій як об'єктів державного управління та регулювання, доречно, на нашу думку, розкривається автором методика оцінки стану механізмів публічного управління в сфері цивільного захисту в Україні (с. 27-95).

Безперечним здобутком дисертанта є здійснення дослідження моделей і механізмів публічного управління як складових єдиної державної системи цивільного захисту; характеристика сучасного стану та функціонально-структурної моделі публічного управління в сфері цивільного захисту. Достатньо інформативним і корисним є обґрунтування економічного механізму та засад оцінки наслідків надзвичайних ситуацій в системі управління цивільним захистом на основі використання провідного міжнародного досвіду публічного управління та адміністрування в сфері цивільного захисту, зокрема за умов пандемії (с. 98-145).

Важливе значення має пропозиція дисертанта звернути увагу на світовий досвід організації сфери цивільного захисту та управління його функціонуванням, зокрема на сучасну структуру державного сприяння формуванню компетентності кадрів публічного управління в сфері захисту, що включає наступні елементи: професійна мотивація; організаційна єдність; кваліфікаційні характеристики; «неформальні» чинники (сприяння взаємодії управлінських кадрів із громадськими об'єднаннями); рівень інформаційної культури; консультаційний характер службової діяльності (с. 159-184).

Цілком слушним є визначення пріоритетних напрямів удосконалення механізмів та інструментів державного управління сферою захисту та шляхів підвищення управлінської ефективності та розробка проекту концепції уніфікації державних механізмів забезпечення цивільного захисту на засадах запровадження концептуальної моделі інформаційно-аналітичного забезпечення державного управління в сфері захисту населення та територій (с.184-202).

Особливу теоретичну та практичну цінність у контексті спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління, за якою підготовлена дисертація, мають сформульовані пропозиції щодо вдосконалення організаційно-правового механізму державного управління формуванням професійної компетентності управлінських кадрів сфери цивільного захисту України, які полягають в обґрунтуванні необхідності прийняття консолідованого нормативного акту (Концепції), який створить єдину концептуальну платформу щодо реалізації механізмів державного управління в сфері цивільного захисту шляхом його прийняття як дорожньої карти в сфері

здійснення державної політики цивільного захисту, у тому числі щодо підготовки професійних кадрів для цієї сфери (розділ 3).

Наукова новизна одержаних результатів і висновки дисертації відповідають меті дослідження та поставленим завданням.

Повнота викладу основних положень дисертації в опублікованих працях

За темою дисертаційного дослідження було опубліковано 19 наукових праць, із них: 7 – наукові статті, опубліковані в фахових виданнях України; 5 – у міжнародних наукових періодичних виданнях з державного управління; 7 – тези у матеріалах всеукраїнських науково-практичних конференцій, у тому числі за міжнародною участю.

У цілому представлення основних положень дисертації в опублікованих працях відповідає вимогам, які висуваються до відповідного виду наукових робіт в Україні.

Варто відмітити, що апробація результатів дослідження на науково-практичних конференціях демонструє планомірність і системність роботи здобувача протягом всього періоду роботи над дисертацією. Також широту аспектів в рамках теми дослідження та планомірність у часі роботи продемонстровано і у публікаціях основних результатів дисертаційного дослідження.

Зміст автореферату ідентичний основним положенням дисертації.

Опубліковані наукові праці та автореферат повною мірою відображають основні положення та результати дослідження.

Теоретична та практична значимість дисертаційної роботи і впровадження результатів дослідження

Теоретична цінність дисертаційного дослідження С.С. Павлова полягає в теоретичному узагальненні та новому вирішенню актуального завдання в галузі науки «Державне управління» щодо теоретичного обґрунтування змісту та концептуальних підходів до формування і реалізації механізмів публічного управління та адміністрування в сфері цивільного захисту України в контексті функціонально-професійного аспекту підготовки управлінських кадрів для системи цивільного захисту України.

Практична значимість одержаних результатів дослідження С.С. Павлова полягає в тому, що наукові положення дисертації, доведені до конкретних рекомендацій, можуть бути використані органами публічної влади для визначення перспектив розвитку публічної служби в Україні у сфері цивільного захисту. Отримані наукові результати можуть бути використані в:

– *науково-дослідній роботі* – положення та висновки дисертації можуть бути підґрунтям для розроблення пропозицій, з метою удосконалення інституційного забезпечення механізмів державного регулювання розвитку сфери цивільного захисту;

– *законодавчому процесі* – при вдосконаленні чинного законодавства України, яке регулює суспільні відноси в процесі формування

новітніх механізмів публічного управління та адміністрування в сфері цивільного захисту України, зокрема у напрямі відкритості, дебіюрократизації та професіоналізації управлінських кадрів;

– *діяльності* центральних, регіональних і місцевих органів державної влади та органів місцевого самоврядування у процесі розвитку та модернізації інструментів регулювання діяльності в сфері цивільного захисту та ліквідації наслідків НС;

– *навчальному процесі* – при підготовці та читанні навчальних курсів (лекційних і практичних занять) з публічного (державного) управління та регулювання в сфері захисту; у роботі з підвищення професійної кваліфікації кадрів управлінської сфери, посадових осіб центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування стосовно формування та впровадження державно-управлінських рішень щодо забезпечення соціально-економічної та громадської безпеки.

Прикладна значущість дисертації підтверджується використанням її основних положень у науково-дослідній роботі Інституту законодавства Верховної Ради України, а також довідками про впровадження результатів дисертації, які були вже наведені вище.

Оцінка змісту дисертації, її завершеності та відповідності встановленим вимогам оформлення дисертації та змісту автореферату

Дисертація Павлова С.С. є логічною, самостійною та завершеною працею, яка виконана на належному теоретичному рівні, з дотриманням вимог, встановлених для відповідного виду робіт, написана з чітким дотриманням наукового стилю викладу. Дисертаційна робота відзначається змістовністю, логічністю, збалансованістю її компонентів, які підпорядковані реалізації мети та завдань дослідження. Розділи дисертації пов'язані між собою структурно та змістовно. Висновки за розділами та загальні висновки дисертації логічно взаємопов'язані, ґрунтуються на результатах проведеного дослідження.

Дисертаційна робота відповідає паспорту спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління. Зміст автореферату та основні положення дисертації є ідентичними. Оформлення дисертації та автореферату виконано відповідно до існуючих вимог. Автореферат у повній мірі відображає основні положення та висновки дисертації.

Дискусійні положення та зауваження щодо змісту дисертації

У цілому відзначаючи позитивні сторони поданої до захисту дисертації, водночас потрібно висловити деякі зауваження та побажання:

1. На нашу думку в роботі достатньо опрацьовані теоретичні здобутки відомих фахівців економістів, філософів, істориків, екологів, управлінців і визначені концептуальні методологічні підходи до формування засад цивільного захисту населення та територій як об'єкту публічного управління (с. 22-49), але дисертація з державного управління, безперечно, потребує більшого

використання праць вчених із державного управління світового та національного рівня;

2. Розробляючи підхід до забезпечення оптимального співвідношення державного управління та ринкового саморегулювання в сфері цивільного захисту України на прикладі досвіду розвинених країн (с. 130-145) автор досить декларативно підходить до ідентифікації параметрів урахування національної специфіки та виявлення суперечностей між механізмами державного управління й ринковими тенденціями розвитку сфери цивільного захисту в сучасних умовах розвитку.

3. Здійснюючи аналіз світового досвіду основних стратегічних напрямів державного управління сферою цивільного захисту (пп. 2.3), автору подекуди бракує методологічної сміливості висловити більш критичну точку зору щодо їх результативності та можливості імплементації в практику публічного управління та адміністрування в сфері цивільного захисту в частині подолання ризиків і загроз виникнення надзвичайних ситуацій розвитку України.

4. Розробляючи напрями підвищення ефективності механізмів публічного управління в сфері цивільного захисту України, автору доцільно було б звернути увагу на технологічну складову розробки та реалізації запропонованої автором Концепції уніфікації державних механізмів забезпечення цивільного захисту та комплексного механізму державного управління в сфері професійної підготовки управлінських кадрів цивільного захисту, як дорожньої карти у сфері здійснення державної політики захисту, у тому числі щодо підготовки кадрів для означеної сфери (с. 149-159).

5. В дисертаційній роботі зустрічаються також окремі невідповідності технічним вимогам (неправильні відступи абзаців) і ряд стилістичних погрешностей, які, тим не менш, є поодинокими та не носять системного характеру.

Водночас висловлені зауваження та пропозиції мають в основному рекомендаційний та дискусійний характер, впливають із складності й багатогранності досліджуваної теми та окреслюють перспективні напрями подальших наукових розробок досліджуваної проблематики. Саме тому вони не знижують загальної позитивної оцінки наукового дослідження, його наукової та практичної цінності.

Загальний висновок

Представлена на захист дисертаційна робота Павлова С.С. «Формування механізмів публічного управління та адміністрування в сфері цивільного захисту України: функціонально-професійний аспект» виконана на належному теоретико-методологічному рівні, є цілісним і завершеним самостійним науковим дослідженням, у якому вирішено важливу наукове завдання в галузі науки «Державне управління». Дисертація відповідає паспорту спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління, а саме таким напрямом досліджень як: теоретико-методологічні засади розроблення функціонування

механізмів державного управління: категорії, принципи, методи,

концепції, моделі, системи, класифікація; організаційний, правовий, ресурсний і інші види механізмів державного управління; формування та реалізація державної політики у сферах державного, регіонального, галузевого управління й інших сферах суспільного життя; державне регулювання розвитку країни, регіону, галузі; програми та механізми їх реалізації, адаптація міжнародних, зокрема європейських, норм і стандартів. Дисертаційна робота містить раніше не захищені наукові положення, отримані автором нові науково обґрунтовані результати в галузі науки державне управління.

На підставі вищезазначеного можна зробити висновок, що дисертаційна робота відповідає вимогам пункту 11 «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567, а її автор - Павлов Сергій Сергійович заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 — механізми державного управління.

Офіційний опонент:

доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри національної економіки та публічного управління Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана

О.М. Чечель

Г. лис. *Петренко О.М.*

ЗАСВІ.

Ч У Ю

Нзчальня і ідділу кадрів
вишій навчальній заклад